

2020-03-13

fi.remissvar@regeringskansliet.se

fi.fma.b@regeringskansliet.se

Betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder, ändringar regelverken om kapitaltäckning och hantering av banker i kris (SOU 2019:60)

Övergripande kommentarer

EU:s bankpaket innebär en ökad harmonisering av bestämmelserna i kapitaltäcknings- och krishanteringsdirektivet. Målet är att fastställa enhetliga regelverk för institut som verkar inom EU för att skapa lika spelregler och en väl fungerande inre marknad. Bankernas verksamhet blir alltmer gränsöverskridande vilket ställer krav på en ökad harmonisering av regelverket.

Historien visar att om den nationella tillämpningen avviker alltför mycket från den gängse tillämpningen inom EU kommer det krav på ökad harmonisering. Ett exempel på det är det särskilda kapitalbaskravet, det så kallade Pelare 2-kravet. I det reviderade kapitaltäckningsdirektivet har bestämmelserna för tillämpningen av Pelare 2-kraven förtydligats och avgränsats för att det ska bli en mer harmoniserad tillämpning mellan EU:s medlemsstater.

Bankföreningen välkomnar därför att utredarens förslag till genomförande är direktivnära. Samtidigt noterar vi att en hel del av bestämmelserna föreslås genomföras på lägre nivå än lag. Bankföreningen vill därför påpeka vikten av att även föreskrifterna genomförs i enlighet med direktiven, att förordningar och föreskrifter får direktivära utformning. Det är av stor vikt för att undvika konkurrenssnedvridningar mellan EU-banker och att den inre marknadens funktionssätt värnas. Det är också viktigt för rättssäkerheten att tillämpningen av regelverket blir förutsägbar och att det skapas långsiktigt hållbara spelregler.

Del B Kapitaltäckning

Avsnitt 6.5 Lämplighetskraven för ledningsorganet

Att bedriva bankverksamhet är alltid förknippad med viss risk för att utsättas för penningtvätt eller terrorismfinansiering. Möjligheten för Finansinspektionen att kontrollera att ett instituts ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i lagen finns redan idag och Bankföreningen kan inte se att förslaget innebär någon förändring. Förslaget ger dock upphov till frågor om vad som skulle kunna medföra en sådan *rimlig anledning att misstänka* att det motiverar en förnyad lämplighetsprövning.

Bankföreningen föreslår därför att det i motiveringen eller författningskommentaren ges några exempel på sådana anledningar. Vi anser att ett exempel skulle kunna vara att det väcks åtal om penningtvättsbrott.

Avsnitt 6.6 Skyldigheten att tillhandahålla information om avtal med närstående

Bankföreningen noterar att direktivet kräver att de aktuella avtalen dokumenteras, men att det inte krävs att det är styrelsen som ska föra förteckningen. Utredningens förslag går därmed utöver direktivets krav. Reglerna i LBF 8 kap 6 § om att styrelsen ska föra en förteckning över lån till de personer som ingår i jävskretsen medför redan en avsevärd administrativ börda för styrelsen. Att utöka förteckningens omfattning på det sätt som föreslås ökar den bördan utan att det anges några skäl till detta. Med hänsyn till att styrelsen inte har en operativ roll i institutet anser Bankföreningen att det är institutet som ska föra förteckningen över de tillkommande avtalen.

Bankföreningen förslår följande lydelse av 8 kap 6 § LBF:

”Institutets styrelse ska behandla ärenden som avses i 5 §. Den ska vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats. ~~Förteckningen~~ Institutet ska därutöver dokumentera ~~också innehålla~~ uppgift om kredit som har lämnats till...”

Avsnitt 6.10 Tillämpningen av kraven på gruppnivå

Utredaren konstaterar att ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av flera olika regleringar och att dessa inte är förenliga med varandra. Utredningen hänvisar till Finansinspektionen och till att myndigheten i sin tillsyn ska göra en avvägning mellan regelverken och då beakta allmänna principer som proportionalitet.

Bankföreningen välkomnar detta uttalande och ser gärna att regeringen i kommande proposition särskilt påminner om behovet av proportionalitetsbedömning i dylika fall. Det vore även önskvärt att regeringen i framtida förhandlingar på respektive område agerar för att undanröja regelverkskonflikter mellan sektorerna (bank, försäkring och

konglomerat) samt för att regelverken var för sig ska kunna medge flexibel tillämpning vid förekomsten av parallella regelverk.

Bankföreningen vill ifrågasätta utredningens påstående på s. 245 att det inte finns behov och tillräckliga skäl för att utnyttja möjligheten till undantag för att på gruppnivå undanta dotterföretag som redan omfattas av särskilda krav i fråga om ersättningspolicy etc. Det förefaller snarare som att utredningen inte har haft tid att undersöka om det finns skäl att tillämpa undantaget. Bankföreningen anser att undantaget skulle medföra en bättre riskhantering samt bättre intern styrning och kontroll genom att man inte skulle behöva tillämpa regler avsedda för en typ av verksamhet i en annan verksamhet.

Avsnitt 8.1 Tillsynens utövande

Utredaren gör bedömningen att bestämmelsen i den nya artikel 97.4a om att den behöriga myndigheten får skräddarsy metoder för översyn och utvärdering av kreditinstitut med liknande riskprofil omfattas av gällande rätt.

Bankföreningen är av uppfattningen att de väsentliga förändringar som införandet av artikel 97.4a och borttagandet av artikel 103 medför inte kan lämnas okommenterade i förarbetena. Det måste av förarbetena framgå att förändringarna innebär en ändring av gällande svensk rätt. Att artikel 103 utgår ur direktivet innebär att Finansinspektionen inte längre har befogenhet att tillämpa översyns- och utvärderingsprocessen på ett likartat sätt för institut med liknande riskprofil samt att fatta identiska eller likartade beslut om ingripanden, däribland särskilda kapitalbaskrav och likviditetskrav, för dessa institut. Införandet av artikel 97.4a innebär att Finansinspektionen får befogenhet att *skräddarsy* metoderna för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 i artikel 97 för att ta hänsyn till institut med liknande riskprofil. Av bestämmelsen följer dessutom att sådana skräddarsydda metoder *inte ska inverka på den institutsspecifika karaktären hos de tillsynsåtgärder som kan åläggas ett institut enligt artikel 104*, däribland särskilt kapitalbaskrav och likviditetskrav.

Det bör av förarbetena också framgå att de förarbetsuttalanden som gjordes vid genomförandet av CRD 4 inte längre gäller i och med att EU-rätten numer ställer tydliga krav på att beslut om ingripanden, bland annat särskilt kapitalbaskrav och likviditetskrav, ska vara institutsspecifika. Dåvarande utredning gjorde bedömningen att några genomförandeåtgärder inte var nödvändiga avseende artikel 103 eftersom det då inte fanns något som hindrade Finansinspektionen från att, mot de institut som avses i artikeln, fatta identiska eller likartade beslut om ingripande (SOU 2013:65 s 321 f.). I remissbehandlingen efterfrågade bland annat Finansinspektionen en klagörande reglering avseende den möjlighet till likartade eller identiska ingripandebeslut som anges i artikeln. Regeringen instämde i utredningens bedömning "att såsom svensk rätt i dag är utformad så föreligger inga

hinder för inspektionen att fatta sådana beslut. Artikel 103 framstår i stället närmast som ett förtydligande om att behöriga myndigheter ska ha möjlighet att göra sådana likartade bedömningar." Regeringen uttalade vidare att det alljämt krävs att det ska finnas grund för ingripande på grund av riskprofilen hos det enskilda institutet, men att något behov av särskilda genomförandeåtgärder för att säkerställa en rätt för Finansinspektionen att i enlighet med artikel 103 gentemot berörda institut fatta identiska eller likartade beslut om ingripande inte fanns (prop.2013/14:228 s. 203).

Avsnitt 10.4.2 De särskilda kapitalbaskravens närmare omfattning

Utredaren gör bedömningen att direktivets närmare reglering om de omständigheter som ska beaktas vid fastställandet av de särskilda kapitalbaskraven ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

Bankföreningen är av uppfattningen att det, när direktivet genomförs på lägre nivå än i lag, är viktigt att dessa föreskrifter får direktivsnära utformning. Artikel 104a innehåller detaljer som kan få stor påverkan på de särskilda kapitalbaskraven och som således måste beaktas vid föreskrifternas utformning.

Del C Krishantering

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär en långtgående harmonisering och har som mål att fastställa ett enhetligt regelverk för europeiska banker. Det innebär en väsentligt mer detaljerad reglering av hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställs och hur det ska uppfyllas än gällande rätt. Det fastställer inte bara miniminivåer utan även takbegränsningar vad gäller kalibreringen av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder samt till vilken nivå kravet ska uppfyllas med efterställda skulder. Direktivet innebär också en detaljerad reglering som harmoniserar de omständigheter som får och ska beaktas av resolutionsmyndigheten vid beslut i dessa frågor.

Bankföreningen välkomnar att utredaren har valt ett direktivnära genomförande av krishanteringsdirektivet i svensk rätt. Det skapar förutsättningar för lika spelregler för EU-banker och främjar den inre marknadens funktionssätt. Det innebär ett minskat utrymme för svenska särlösningar vilket främjar rättssäkerheten och skapar förutsättningar för mer stabila långsiktiga spelregler på den svenska finansiella marknaden. Det gynnar inte bara svenska banker utan även de banker som vill verka på den svenska marknaden. Sverige bör därför implementera reglerna i enlighet med direktivet och i rätt tid.

Det ställs genomgående krav i krishanteringsdirektivet på samråd mellan Finansinspektionen och Riksgälden. Det är rimligt då kapitalkraven och kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder är nära sammankopplade. Det är därför viktigt att myndigheterna är väl informerade och att alla de komponenter som omfattas av

samråd noggrant övervägs i enlighet med direktivet. I det svenska genomförandet ställs det genomgående krav på "efter samråd" i enlighet med direktivet. Det skulle dock vara bra om det kunde förtydligas i motivtexten vad samrådet ska bestå av och i vilka närmare avseenden samråd ska ske.

Avsnitt 14.7 Minskat nationellt utrymme

Utredaren föreslår att möjligheten att ställa krav på att ett företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med vissa typer av kvalificerade skulder i 4 kap. 4§ liksom föreskriftsbemyndigande i 29 kap. 1§1 ska upphävas. Utredaren lyfter fram att avsaknaden av ett uttalat skuldandelskrav i direktivet och de sifferfatta nivåerna på efterställning talar för att det saknas utrymme att ställa ett sådant krav.

Bankföreningen tillstyrker utredarens bedömning att upphäva bestämmelserna i 4 kap. 4 § och 29 kap. 1 § 1 eftersom det saknas utrymme för Riksgälden att ställa krav på att företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med vissa typer av kvalificerade skulder.

Krishanteringsdirektivets utförliga reglering av de skulder, inklusive kapitalbasen, som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och kraven på efterställning innebär att resolutionsmyndigheten inte kan besluta om sammansättningen av dessa i vidare mån än vad som följer av direktivet. Ett beslut på annan grund än de som stadgas i direktivet eller en begränsning av möjligheten att få tillgodoräkna sig kapitalbasinstrument i vidare mån än vad som följer av direktivet skulle innebära att takbegränsningarna i direktivet bryts vilket skulle strida mot en av direktivets mest centrala delar.

Det bör därför klargöras att skuldandelsprincipen inte heller kan upprätthållas på några andra grunder i lagen om resolution (LOR). Riksgälden hänvisar i sin besluts-PM Dnr RG 2016/425 till 3 kap. 10 och 11§§ LOR (resolutionsbarhetsbedömning) och 3 kap. 24§ LOR (undanröja väsentliga resolutionshinder) som stöd för skuldandelsprincipen.¹ Motivtexten bör därför förtydligas med att Riksgälden inte heller kan tillämpa skuldandelsprincipen med stöd av dessa paragrafer då det strider mot direktivets mest centrala delar.

Det innebär att det inte finns stöd för Riksgäldens nuvarande skuldandelsprincip i direktivet och att detta tydligt bör framgå i det svenska genomförandet.

---

¹ Tillämpning av minimikravet på nedskrivningsbara skulder, Dnr RG 2016/425, s. 39–40

Avsnitt 14.8 Kravet på efterställning

Utredaren föreslår att kravet på efterställning ska begränsas av nivåerna av det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Samtidigt lämnar utredaren öppet för att kommande tolkningar av Eba och kommissionen kan kasta ytterligare ljus över frågeställningen och att det då får beaktas i beredningen av lagstiftningsärendet om genomförande av bankpaketet.

Bankföreningen tillstyrker utredarens genomförande av bestämmelserna på kravet på efterställning. Bankföreningen delar också utredarens syn att det är viktigt att följa utvecklingen i EU och se vilken tolkning Eba gör av direktivet i denna del. Bankföreningen anser därför att det är viktigt att utredarens resonemang i denna del även finns med i propositionen så att det blir tydligt för lagstiftaren att det har funnits resonemang kring hur detta kan tolkas och att det är viktigt att svensk rätt följer rättstillämpningen i EU.

Utredaren föreslår i linje med direktivet att resolutionsenheten får ansöka om en lägre nivå på kravet på efterställning än 8 procent av totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning. Utredaren föreslår att förutsättningar för en sådan ansökan och bedömning ska framgå av föreskrifter.

Bankföreningen tillstyrker förslaget att förutsättningarna för såväl ansökan som bedömning skall framgå av föreskrifter. Dock bör det framgå i lag att villkoren i artikel 72b.3 skall vara uppfyllda och att nivån efter sänkningen dock skall vara högre än "det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8\%$ på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen. Denna formel är förhållandevis enkel och stadgas specifikt i direktivet (se bilaga 1 4a kap. 5 §).

Avsnitt 14.9 Individuellt krav på efterställning

Utredaren genomför direktivets möjlighet att tillämpa ett individuellt krav på efterställning för systemviktiga institut och för icke-systemviktiga institut genom de nya bestämmelserna 4a kap 6 § LOR respektive 4a kap. 7 § LOR. Kraven får inte överskrida det högre av (i) 8 procent av totala skulder och eget kapital, (ii) och den så kallade tillsynsformeln². Utredaren föreslår att beslut om de individuella kraven på efterställning ska uppfylla samma villkor för beslut enligt 4a kap. 8 §. Motiven utvecklas i avsnitt 14.9 i betänkandet. I motivtexten och författningskommentaren framgår det att det individuella kravet på efterställning för systemviktiga institut utgör ett alternativ till kravet på efterställning i 4a kap 5 §.

---

² Den så kallade tillsynsformeln motsvarar två gånger minimikapitalkraven + två gånger pelare 2-kraven + det kombinerade buffertkravet.

Bankföreningen anser att utredarens förslag i vissa delar avviker från direktivet och att författningskommentaren och motivtexten till viss del inte speglar lagförslagen. Bankföreningen vill särskilt understryka att direktivet inte lämnar utrymme för en resolutionsmyndighet att sätta någon form av ytterligare krav på efterställning som skulle innebära ett överskridande av direktivets tydliga taknivåer. Det skulle strida mot ett av direktivets mest centrala delar. Det är därför olyckligt att författningskommentaren och motivtexten innehåller skrivningar som går utöver lagförslagen.

Bankföreningen anser därför att författningskommentaren och motivtexten bör ses över så att de stämmer överens med lagförslagen om individuella krav på efterställning för att skapa tydlighet och förutsebarhet i tillämpningen. I 4a kap. 8 LOR står det att det individuella kravet på efterställning ska avse ett belopp som "*inte överstiger det högre*" av motsvarande 8 procent av de totala skulderna och tillsynsformeln. I 4a kap 7 § står det "*upp till det belopp*" som beräknats i enlighet med 8 §". I motivtexten på s. 360 har denna formulering däremot ändrats till att det individuella kravet på efterställning ska avse ett belopp som motsvarar det *högre* av de 8 procent av de totala skulderna och tillsynsformeln. På s. 367 i motivtexten återkommer denna avvikelse från lagförslaget med formuleringen att beslutet ska avse "*det högsta av de två måtten*". På s. 524 i författningskommentaren görs motsvarande felskrivning "Beloppet ska i enlighet med 8 § motsvara *det högsta av två mått*". Dessa skrivningar bör därför ses över och ändras så att de är i linje med lagförslaget för att skapa tydlighet och förutsebarhet i tillämpningen.

Bankföreningen anser vidare att utredarens förslag innebär en avvikelse från direktivet då villkoren för beslut skiljer sig åt för de individuella kraven på efterställning för systemviktiga respektive icke-systemviktiga institut i direktivet (artikel 45b.5 och 7). Villkoren för beslut om respektive krav bör därför specificeras under respektive bestämmelse, d.v.s. i 4a kap 6 § och i 7 §, och då i enlighet med vad direktivet stadgar för respektive krav (se bilaga 1 4a kap 7 och 8 §§).

Utrymmet för kravet enligt direktivets artikel 45b 5 och 7 är inte formulerade på samma sätt: "ett krav enligt paragraf 5 kan avse ett belopp upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 [paragraf 7]", medan resolutionsmyndigheten enligt paragraf 7 kan besluta att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln [Art. 45b.3], i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i art. 92a i förordning nr 575/2013 och artiklarna 45c.5 och 45e i detta direktiv, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det som är högst av" (av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller formeln i punkt b, paragraf 7). Bankföreningen anser att det inte i något av fallen anges att beslutet ska avse det högsta av de två

måtten utan att det tydligt framgår av direktivet att det i båda fallen handlar om taknivåer för kravet på efterställning.

I 4a kap 8 § framgår ett antal förhållanden som Riksgäldskontoret ska beakta när ett beslut fattas enligt 6 eller 7 §§. Om beslutet för globalt systemviktiga institut, en europeisk systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet skulle avse det högsta av de två måtten har man nått högsta möjliga taknivå för krav på efterställning. De förhållanden som Riksgäldskontoret ska beakta när ett beslut fattas skulle därmed i praktiken sättas ur spel. Bankföreningen anser att detta talar emot att beslut enligt 4a kap 6 § skulle avse det högsta av de två måtten. Vad direktivet anger är att dessa förhållanden ska beaktas när kravet på efterställning beslutas inom ramen för relevant taknivå.

Bankföreningen anser också att det bör framgå även av lagförslaget att ett krav enligt 6 §, beräknad enligt 8 §, i de fall den tillämpas, skall gälla i stället för vad som stadgas i 5 §, d.v.s. i stället för den så kallade grundregeln att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder skall uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade skulder till ett belopp motsvarande 8 procent av totala skulder och eget kapital (se bilaga 1 4a kap. 6§).

Utredaren genomför direktivets bestämmelser att ge resolutionsmyndigheten en möjlighet att sätta ett alternativt krav på efterställning för 30 procent av de resolutionsenheter som potentiellt omfattas av kravet. Utredaren genomför också direktivets möjlighet för medlemsländerna att kunna fatta beslut om en högre procentsats än 30 procent. Utredaren föreslår att det är lämpligt att en reglering av beslut om en högre nivå än 30 procent beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd i ett nytt bemyndigande.

Bankföreningen vill understryka att direktivets avsikt med bestämmelsen är att ge resolutionsmyndigheten en viss möjlighet att sätta ett något högre krav på efterställning på en del av de banker som omfattas av kravet. Kravet får dock inte överskrida de tydliga tak som anges. Det är också tydligt att denna möjlighet ska enbart tillämpas i undantagsfall och där vissa institutspecifika förutsättningar föreligger och inte skönmässigt på en hel grupp av banker. Det innebär att möjligheten att tillämpa detta alternativa krav handlar om finjustering för att fånga upp enskilda banker och inte att få tillämpa kravet rakt av på en hel grupp av banker. Denna bedömning gör även EU:s gemensamma resolutionsnämnd, Single Resolution Board (SRB), i sitt samrådsdokument med uppdaterad MREL policy som de avser att tillämpa på de ca 130 banker som står under deras ansvar.³

---

³ Single Resolution Board MREL Policy under the Banking Package, consultation paper, publicerat den 17 februari 2020, s. 8 och punkt 67, s. 22.

Bankföreningen motsätter sig dessutom utredarens förslag att delegera rätten att kunna fatta beslut om en högre procentsats än 30 procent till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd i ett nytt bemyndigande. Det finns idag inga specifika särdrag i svensk banksektorn som motiverar en högre procentsats än 30 procent. De fall där specifika förutsättningar föreligger och resolutionsmyndigheten skulle kunna ha möjlighet att sätta ett högre krav på efterställning bör rymmas inom den lagstadgade procentsatsen på 30 procent. I de fall det i framtiden skulle visa sig att det finns behov av att fastställa en högre procentsats bör det ske genom en ändring av lagen.

I valet mellan om huruvida det är lagstiftaren eller resolutionsmyndigheten som skall ges kompetens över bestämmelsen bör behovet av förutsebarhet å ena sidan och flexibilitet å andra sidan vägas mot varandra. En sådan avvägning synes ha gjorts i direktivet där behov av förutsebarhet kan antas ha vägt tyngre. En högre procentsats än 30 procent kan även medföra risk för negativ påverkan för svenska banker som då kan få en konkurrensnackdel jämfört med övriga europeiska banker. Det är därför mer lämpligt att tillämpningsområdet ligger inom lagstiftarens kontroll.

Avsnitt 15.1 Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning och konvertering

Utredaren föreslår att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de kategorier av skulder för vilka ett företag får bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor om erkännande av skuldnedskrivning eller konvertering genom en ny bestämmelse i 5 kap 3 a § LOR. Motiven utvecklas i avsnitt 15.1 i betänkandet.

Bankföreningen anser att utredarens förslag till ny bestämmelse i 5 kap 3 a § LOR kan innebära en mer restriktiv tolkning av möjligheten till undantag än vad direktivet tillåter. Det bör därför förtydligas att det finns utrymme för undantag i de fall som exemplifieras i skäl 26 i krishanteringsdirektivet (se nedan). Bankföreningen anser också att utredarens förslag till lagtext i 5 kap 3 a § LOR bör få en mer direktivnära formulering genom att ersätta "rättslig eller annan anledning inte är möjligt" med "rättslig eller annan anledning inte är *praktiskt* möjlig" (se nedan).

I skäl 26 i krishanteringsdirektivet räknas de problem som kan uppstå för en bank i det fall avtalsvillkor införs "..... när ett institut eller en enhet på individuell nivå inte har makt att ändra avtalsvillkoren, eftersom de införs genom internationella protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor, eller där skulden som skulle omfattas av avtalsvillkoret för erkännande är beroende av ett avtalsbrott eller härrör från garantier, motgarantier eller andra instrument som används i samband med operationer för handelsfinansiering.....".

Det bör också övervägas att se över formuleringen av den svenska bestämmelsen så att den bättre överensstämmer med formuleringen av direktivets artikel 55.2 i den

engelska versionen. Där beskrivs möjligheten till undantag som "legally or otherwise impracticable", där "impracticable" skulle kunna översättas med 'praktiskt omöjligt'. I den svenska översättningen av direktivet står det "rättslig eller annan anledning är ogörligt". I utredarens förslag till lagtext i 5 kap 3 a § LOR anges "rättslig eller annan anledning inte är möjligt".

Avsnitt 17.1 Åtgärder mot väsentliga resolutionshinder

Utredaren föreslår att 3 kap. 24 § LOR kompletteras med att Riksgälden ska kunna kräva att företaget ska öka sitt innehav av kvalificerade skulder eller vidta andra åtgärder för att uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Bankföreningen tillstyrker förslaget då det ligger i linje med direktivet. Samtidigt bör det förtydligas att de alternativa åtgärderna i 3 kap. 24 § måste hålla sig inom ramen för de centrala bestämmelser som anger taknivåer för efterställning. Direktivet lämnar här inte utrymme för en resolutionsmyndighet att sätta någon form av ytterligare krav på efterställning som skulle innebära ett överskridande av direktivets tydliga taknivåer. Det skulle strida mot ett av direktivets mest centrala delar. Detta bör tydligt framgå i författningskommentaren och i motivtexten.

Avsnitt 20 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Utredaren föreslår att bestämmelserna om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet kravet på efterställning ska omfattas av en övergångsperiod med gradvis uppbyggnad fram till den 1 januari 2024. Riksgäldskontoret ska besluta om en bindande mellanliggande målnivå i form av ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska vara uppfyllt den 1 januari 2022.

Bankföreningen anser att utredarens förslag om att använda sig av begreppet "gradvis uppbyggnad" istället för direktivets begrepp "linjär uppbyggnad" öppnar upp för kortare övergångsperiod än vad direktivet tillåter. Det bör därför förtydligas att det bindande mellanliggande målet 1 januari 2022 ska sättas till 50 procent för att övergångsperioden ska säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder fram till 1 januari 2024 i enlighet med direktivet. Det innebär att 50 procent av de kvalificerade efterställda instrument som behövs, tillsammans med kapitalbasen, för att uppfylla kravet på efterställning ska vara emitterade till den 1 januari 2022.

Det kan noteras att EU:s gemensamma resolutionsnämnd, Single Resolution Board (SRB), har kommunicerat i sin MREL-policy att de avser att fasa in kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet kravet på efterställning, genom att

sätta den bindande mellanliggande målnivån till 50 procent för att säkerställa en linjär uppbyggnad.⁴

Syftet med en linjär uppbyggnad är att se till att det inte blir en anhopning av emissioner på kort tid utan att de sprids ut över en lämplig övergångsperiod. Direktivet är tydligt med att det går att tillåta en längre övergångsperiod men inte en kortare. Sverige bör implementera reglerna i enlighet med direktivet och i rätt tid. Svenska banker bör säkerställa att kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls, med en infasning i enlighet med direktivets tidtabell. Att gå längre än så är inte till nytta för vare sig svenska bankkunder eller svensk banksektor.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Hans Lindberg

Jenny Nordgren

---

⁴ Single Resolution Board MREL Policy under the Banking Package, consultation paper, publicerat den 17 februari 2020, punkt 129, s. 40.

Bilaga 1 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

4 a kap. Om att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

5 § Ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning.

Efter ansökan av resolutionsenheten får Riksgäldskontoret under förutsättning att samtliga villkor i artikel 72b.3 tillsynsförordningen är uppfyllda, tillåta en lägre-nivå som är lägre än som avses i första stycket men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8 \%$ på totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning, däri överensstämmelse med artikel 72b.3 tillsynsförordningen och i enlighet med Riksgäldskontorets bedömning.

1. X1 motsvarar 3,5 % av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen, och

2. X2 motsvarar 3,5 % av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen, och

Förutsättningarna för en sådan ansökan och Riksgäldskontorets bedömning ska framgå av föreskrifter meddelade i enlighet med bemyndigandet i 29 kap. 1 §.

Riksgäldskontoret ska begränsa det belopp som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla enligt första och andra stycket till motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om myndigheten bedömer att

1. resolutionsplanen inte förutsätter tillgång till finansiering genom resolutionsreserven för att avveckla resolutionsenheten, eller,

2. om inte 1 är tillämplig, resolutionsenheten uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som gör det möjligt att uppfylla villkoren för finansiering enligt 21 kap. 30 och 32 §§.

6 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet, istället för vad som sägs i 5 § ska uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § i enlighet med 8 §, om antingen

1. ett väsentligt hinder för resolution, eller för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande att vidta någon av de åtgärder som avses i 3 kap. 24 §,

2. ett hinder som avses i 1 inte helt eller delvis kan undanröjas eller begränsas genom åtgärderna i 3 kap. 24 § och ett krav enligt denna paragraf bedöms helt eller delvis kunna kompensera för hindrets negativa effekter på resolutionsbarheten,

3. den resolutionsenhetens storlek, dess juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art, omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan innebära begränsade förutsättningar för genomförbarheten eller tillförlitligheten i en planerad resolutionsåtgärd eller nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, eller

4. det krav som avses i 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag återspeglar att resolutionsenheten i risktermer tillhör de översta 20 procenten av alla institut för vilka Riksgäldskontoret kan besluta om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontorets beslutsmandat enligt första stycket är begränsat till det antal av alla resolutionsenheter som omfattas av bestämmelsen som motsvarar 30 procent, avrundat uppåt.

7 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav på kapitalbas och kvalificerad skuld som avses i 4 kap. 1a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § upp till det belopp som motsvarar det högsta av beräknats i enlighet med 8 §.

1. 8 procent av resolutionsenhetens totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning, och

2. summan som beräknats enligt 8 § punkt 2.

Ett beslut enligt första stycket förutsätter att

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder som avses i 1 och 2 §§ med inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder enligt 2 kap. 2 § eller undantas från nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 27 §,

2. det till följd av ett förhållande som avses i 1 finns risk för att borgenärer med en fordran som hänför sig till en sådan kvalificerad skuld som inte undantas åsamkas större förluster till följd av en planerad tillämpning av nedskrivning och konvertering enligt denna lag än vad borgenären hade gjort till följd av likvidation eller konkurs, och

3. att det befintliga beloppet kapitalbas och skulder som avses i 4 § inte är tillräckligt stort för att säkerställa att det förhållande som avses i 2 inte inträffar. Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska Riksgäldskontoret bedöma risken enligt 2.

8 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet, i stället för vad som sägs i 5 §, ska uppfylla kravet som avses i 4 kap. 1 a § med kapitalbas och kvalificerade instrument eller skulder som avses i 4 §, i den mån att summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna som följer av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet i 2 kap 1 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och kravet som avses i 4 kap. 1 a § inte överstiger det högsta av~~Ett beslut enligt 6 och 7 §§ får inte avse ett belopp som överstiger det högre av motsvarande~~

1. 8 procent av resolutionsenhetens totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning, och

2. summan av

a) det belopp som krävs för att uppfylla det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

b) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla kravet som avses i artikel 92.1 c i tillsynsförordningen, och

c) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla det särskilda kapitalbaskrav som avses i 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

När ett beslut fattas i enlighet med 6 eller 7 §§ ska Riksgäldskontoret även beakta

1. marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättning för sådana instrument, i den mån det förekommer, samt den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs för att uppfylla beslutet,

2. beloppet av de kvalificerade skuldinstrument som uppfyller samtliga kriterier i artikel 72a i tillsynsförordningen och som har en kvarvarande löptid under ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av nivåkraven,

3. tillgång och belopp avseende de instrument som uppfyller samtliga krav i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för

4. graden av kvalificerade skulder som inte är efterställda och som har inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte räknas som nedskrivningsbara skulder, om dessa undantagna skulder överstiger 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens återkapitalisering.